

Sygn. akt II Ka 116/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Jacka Górskiego prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2016 roku

sprawy A. W.

oskarżonego z art. 284§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku

z dnia 5 lutego 2016 roku sygn. akt II K 605/13

1. Uchyla zaskarżony wyrok w punktach 2, 3 oraz 4 i na podstawie art. 45§1 k.w. w zw. z art. 5§1 pkt 4 k.p.w. umarza postępowanie o czyn opisany w punkcie 2 wyczerpujący znamiona wykroczenia z art. 119§1 k.w.
2. Kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

SSO Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Turku wyrokiem z dnia 5 lutego 2016r. w sprawie o sygn. akt II K 605/13 na podstawie art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego **A. W.** o czyn polegający na tym, że w dniu 12 kwietnia 2013 roku w T. w woj. (...) dokonał przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 358,91 złotych pochodzących z alimentów, czym działał na szkodę A. J., przyjmując że wyczerpuje on znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

W pkt 2 tego wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 66 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec A. W. oskarżonego o to że w dniu 25 kwietnia 2013 roku w T. w woj. (...) dokonał przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 450 złotych pochodzących z alimentów czym działał na szkodę A. J. przyjmując, że zachodzi wypadek mniejszej wagi tj. o czyn z art. 284 § 3 k.k. na okres 1 roku.

Nadto na podstawie art. 67 § 3 k.k. Sąd Rejonowy zobowiązał oskarżonego A. W. do naprawienia wyrządzonej szkody przez zapłatę pokrzywdzonej A. J. kwoty 450 zł w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku.

Apelację wniósł obrońca i zaskarżył wyrok w części dotyczącej pkt 2,3 i 4 na korzyść oskarżonego, zarzucając naruszenie przepisów prawa, tj. art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k., art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w., poprzez nie zastosowanie nowej ustawy (po nowelizacji, jaka weszła w życie z dniem 9.11.2013 r.) w sytuacji, gdy poprzednia nie była dla oskarżonego względniejsza i skutkiem tego w odniesieniu do czynu z 25.04.2013 r. warunkowe umorzenie postępowania karnego (pkt 2 wyroku) oraz zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody (pkt 3 wyroku), podczas, gdy wg znowelizowanych przepisów z dniem 9 listopada 2013 r. zachowanie oskarżonego - nawet przy ustaleniu Sądu

I instancji, iż doszło do przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 450 zł, a nie w kwocie 358,91 zł, jak zarzuca to się w pkt 2 akt oskarżenia - stało się wykroczeniem przewidzianym w art. 119 § 1 KW, albowiem 1/4 wartości minimalnego wynagrodzenia w 2016 r. stanowi kwotę 462,50 zł i wobec upływu ponad dwóch lat od dnia 25.04.2013 r., w jakim popełniono wykroczenie, zgodnie z nakazem art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. i art. 4 § 1 k.k. - Sąd Rejonowy winien był w odniesieniu do czynu popełnionego w dniu 25.04.2013 r. umorzyć postępowanie.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy okazała się zasadna i odprowadziła do uchylecia zaskarżonego wyroku w punkcie 2,3 oraz 4 i na podstawie art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. umorzenia postępowania o czyn opisany w pkt 2 wyczerpujący znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Oskarżonemu w pkt 2 wyroku przypisano czyn polegający na tym, iż w dniu 25 kwietnia 2013 roku w T. w woj. (...) dokonał przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 450 złotych pochodzących z alimentów czym działał na szkodę A. J.. Tego rodzaju bezprawne zachowanie jest tzw. czynem przepołowionym, gdyż o jego prawidłowej kwalifikacji prawnej decyduje wartość zabranego mienia. Zgodnie bowiem z art. 119 § 1 kodeksu wykroczeń, kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia, popełnia wykroczenie zagrożone karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Wskazać należy, iż przy orzekaniu w sprawach o czyny przeciwko mieniu, wobec których od dnia 9 listopada 2013 r. kryterium uznania takiego zachowania za przestępstwo albo za wykroczenie stanowi określony w Kodeksie wykroczeń wskaźnik minimalnego wynagrodzenia za pracę, należy mieć na uwadze minimalne wynagrodzenie z daty orzekania w przedmiocie odpowiedzialności za taki czyn, a nie z daty jego popełnienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 2015 r. w sprawie II KK 209/14, Biul.PK 2015/8/10-13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2015r. w sprawie III K.K. 257/15, Lex nr 1771714). Po wejściu w życie w dniu 9 listopada 2013 r. części przepisów ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247) istotnej zmianie uległy bowiem przepisy Kodeksu wykroczeń, gdyż od tej daty wartość mienia uzasadniająca przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu z Kodeksu karnego niektórych tzw. czynów przepołowionych, w tym kradzieży spenalizowanej w art. 119 k.w. została ustalona na wielkość przekraczającą 1/4 minimalnego wynagrodzenia, a do tej wielkości czyny takie zaczęły stanowić jedynie wykroczenia.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2015 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2016 r. (Dz. U. 2015, poz. 1385) od dnia 1 stycznia 2016 r. wynosi ono 1.850 złotych. W takiej sytuacji kwotą graniczną jest obecnie 462,50 zł a tym samym czyn opisany zaskarżonym wyrokiem nie stanowi już przestępstwa. Słusznie zatem podnosi skarżący, że przy uwzględnieniu, iż wartość pobranych z konta pieniędzy w dniu 25 kwietnia 2013r. wynosiła 460 zł zachowanie oskarżonego wyczerpuje jedynie znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Ustalenie, iż czyn oskarżonego popełniony w dniu 25 kwietnia 2013r. stanowi wykroczenie powodować musiało umorzenie postępowania karnego ze względu na przedawnienie orzekania. Zgodnie bowiem z art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Skoro A. W. przywłaszczył pieniądze w kwocie 450 zł, przedawnienie orzekania co do jego czynu stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. nastąpiło z upływem 2 lat od jego popełnienia, a zatem w dniu 25 kwietnia 2015r.. Wystąpienie tej negatywnej przesłanki procesowej określonej w art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. musiało skutkować umorzeniem postępowania. Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. uchylił pkt 2,3 4 zaskarżonego wyroku i umorzył postępowania o czyn opisany w pkt 2 wyczerpujący znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Wobec umorzenia postępowania na podstawie art. 118 § 2 k.p.w. kosztami postępowania należało obciążyć Skarb Państwa.

SSO Robert Rafał Kwieciński